

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

2.1.2022 – 2. sunnuntai joulusta

Herran huoneessa

Tekstit

Päivän psalmi	Ps. 84:2 – 5, 11 – 12
1. lukukappale	1. Kun. 8:20, 27 – 30
2. lukukappale	Ilm. 4:2 – 11
Evankeliumi	Joh. 7:14 – 18

Esirukouksissamme: Ruth.

Tulevia tapahtumia

Toimisto kiini 24.12.21 – 7.1.22

Su 9.12

klo 10.00 Messu † **Voima Hall**

klo 14.00 Engl. jp † **Regent St.**

Ti 11.1

klo 14.00 Raamattupiiri **Finlandia-Impola huone**

Ke 12.1

klo 10.00 Kahvi Tauko **Regent St.**

klo 18.30 Neuvoston Kokous **Regent St.**

To 13.1

klo 18.30 Raamattupiiri **zoom**

Huomio: 1.1.2022 alkaen saarnoja ei enää lähetetä sähköpostitse.

Löydät ne verkkosivuiltamme nhlc.ca

Psalmi. Ps. 84:2 – 5, 11 – 12

Kuinka ihanat ovat sinun asuinsijasi, Herra Sebaot! Minun sydämeni näännyy kaipauksesta, kun se ikävöi Herran temppelin esipihoille. Minun sieluni ja ruumiini kohottaa riemuhuudon, kun tulen elävän Jumalan eteen. Herra Sebaot, minun kuninkaani ja Jumalani! Sinun alttarisi luota on varpunenkin löytänyt kodin, pääskynen pesäpaikan, jossa se kasvattaa poikasensa. Miten onnellisia ovatkaan ne, jotka saavat asua sinun huoneessasi! He ylistävät sinua alati. (*sela*)

Parempi on päivä sinun esipihoissasi kuin tuhat päivää muualla. Mieluummin olen kerjäläisenä temppelisi ovella kuin asun jumalattomien katon alla. Herra Jumala on aurinko ja kilpi, hän lahjoittaa meille armon ja kunnian. Hän ei kiellä hyvyyttään niiltä, jotka vaeltavat nuhteettomasti.

1. lukukappale: 1. Kun. 8:20, 27 – 30

Nyt Herra on täyttänyt antamansa lupauksen. Minä olen astunut isäni Daavidin paikalle ja istun Israelin valtaistuimella, niin kuin Herra on sanonut. Ja minä olen rakentanut Herralle, Israelin Jumalalle, temppelin.

Mutta asuisiko Jumala maan päällä? Taivasten taivaatkaan eivät ole sinulle kyllin avarat – miten sitten tämä temppele, jonka olen rakentanut! Herra, minun Jumalani! Käännä kuitenkin palvelijasi puoleen ja kuule nöyrä pyyntöni, kun nyt hartaasti rukoilen sinun edessäsi. Pidä päivin ja öin silmissäsi tämä temppele, paikka, jossa olet sanonut nimesi asuvan. Kuule, mitä palvelijasi tähän paikkaan päin kääntyneenä rukoilee. Kuule palvelijasi ja kansasi Israelin pyynnöt, kun me käännymme tätä paikkaa kohti ja rukoilemme sinua. Kuule ne asuinsijaasi taivaaseen, kuule ja anna anteeksi!

2. lukukappale: Ilm. 4:2 – 11

Siinä samassa olin Hengen vallassa. Näin, että taivaassa oli valtaistuin ja sillä valtaistuimella istui joku, joka loisti kuin jaspis ja karneoli. Valtaistuinta ympäröi sateenkaaren kaltainen smaragdinvärinen hohde. Tämän valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentäneljä valtaistuinta, ja niillä istui kaksikymmentäneljä vanhinta, joilla oli yllään valkeat vaatteet ja päässään kultaseppele. Valtaistuimesta lähti salamoita ja kuin ukkosen jyly. Sen edessä oli seitsemän soihtua, Jumalan seitsemän henkeä, ja sen edessä oli myös ikään kuin lasinen, kristallin tavoin kimmeltävä meri. Valtaistuimen edessä ja ympärillä oli neljä olentoa, jotka sekä edestä että takaa olivat täynnä välkehtiviä silmiä. Yksi muistutti leijonaa, toinen nuorta härkää, kolmannella oli kuin ihmiskasvot, ja neljäs näytti lentävältä kotkalta. Näillä neljällä olennolla oli kullakin kuusi siipeä, jotka olivat molemmilta puolin täynnä välkehtiviä silmiä. Taukoamatta, päivin öin, nuo olennot lausuvat:

– Pyhä, pyhä, pyhä
on Herra Jumala, Kaikkivaltias!
Hän oli, hän on ja hän on tuleva.

Aina kun olennot ylistävät, kunnioittavat ja kiittävät häntä, joka istuu valtaistuimellaan ja joka elää aina ja ikuisesti, nuo kaksikymmentäneljä vanhinta heittäytyvät maahan hänen valtaistuimensa eteen ja osoittavat hänelle kunnioitustaan – hänelle, joka elää aina ja ikuisesti. He asettavat seppeleensä valtaistuimen eteen ja lausuvat:

Herra, meidän Jumalamme!
Sinä olet arvollinen saamaan
ylistyksen, kunnian ja vallan,
sillä sinä olet luonut kaiken.
Kaikki, mikä on olemassa,
on sinun tahdostasi luotu.

Evankeliumi: Joh. 7:14 – 18

Juhlan jo ehdittyä puoliväliin Jeesus meni ylös temppeleihin ja alkoi opettaa. Juutalaiset olivat ihmeissään ja sanoivat: ”Kuinka tuo oppimaton mies voi tuntea kirjoitukset?” Jeesus sanoi heille: ”Se, mitä minä opetan, ei ole minun oppiani, vaan hänen, joka on minut lähettänyt. Joka tahtoo noudattaa hänen tahtoaan, pääsee kyllä selville siitä, onko opetukseni lähtöisin Jumalasta vai puhunko omiani. Se, joka esittää omia ajatuksiaan, tahtoo kunniaa itselleen. Mutta se, joka tahtoo kunniaa lähettäjälleen, puhuu totta, hänessä ei ole vääryyttä.”

Saarna Sari Lehden (alkuperäinen)

Hyvät ystävät,

Tämän sunnuntain saarna, Sari Lehden alkuperäisestä jonkin verran lyhennettynä, käsittelee kirkkoa turvapaikkana. Ajatus on lohdullinen, vaikka emme voikaan tänä sunnuntaina olla yhdessä Voimassa yhteisessä jumalanpalveluksessa:

Kirkko turvapaikkana on vanha ajatus ja käytäntö. Ajateltiin, että kirkossa, Jumalan temppeleissä, siunaus olisi eniten läsnä ja suoja varmin. Kirkko oli linna ja turvapaikka. Tänä päivänä ei kirkko enää ole rakennuksena suurin enkä tiedä onko fyysisesti turvallisinkaan. Silti hiljainen rauha täyttää mielen.

Päivän evankeliumissa kerrotaan, kuinka Jeesus meni temppeleihin, siis me voimme sanoa ”kirkkoon”. Meille siinä ei ole mitään merkillistä, että ”Jeesus meni ylös temppeleihin ja alkoi opettaa.” Niinhän me koemme tapahtuvan vähintäänkin joka sunnuntai viettäessämme jumalanpalvelusta, kuluneen

joulujuhlakauden aikana useamminkin. Jeesus on kirkossa ja opettaa. Aikalaisilleen tapahtuma oli hämmästyttävä. Ensinnäkin toisin kuin nykyään, lukutaito oli vain harvojen ja valittujen herkkua. Tänä päivänä kaikista maailman aikuisista 90 % osaa lukea. Silloin oli toisin: lapset, pojatkin, tarvittiin työhön, jokapäiväisen ruuan hankintaan. Ei tavallisilla ihmisillä ollut aikaa eikä mahdollisuuksiakaan oppia tai kouluttaa lapsensa lukemaan. Lukutaito kuului yhteiskunnan parempiosaisille, ei timpurin pojalle.

Toiseksi, toisin kuin meidän yhteiskunnassamme, jossa papiksi voi yliopistossa opiskella kuka tahansa, Jeesuksen kansan keskuudessa uskontotutuksien opiskeleminen ja opettaminen kuuluivat temppeleipapistolle ja uskonnollisille asiantuntijoille. Koulutus tapahtui suppeassa piirissä, joko temppeleissä tai yksittäisten opettajien ympärilleen kokoamissa piireissä, ”uskontokouluissa”. Koulutukseen päästäkseen tarvittiin suhteita ja varallisuutta. Jeesus, saati hänen perheensä, eivät kuuluneet merkittäviin kirkon miehiin tai piireihin.

Silti Jeesus osasi lukea ja opettaa niin kuin se, jolla on siihen taito ja kyky, toimien temppeleissä kuin kotonaan. Hän oli uhka oppineiden yhteiskunnalliselle asemalle. Hän oli uhka heidän nauttimalleen arvostukselle eikä ihme. Tämän oppimattoman kansanihmisen opetuksesta sanottiin: ”Hän opetti heitä niin kuin se, jolle on annettu valta, ei niin kuin lainopettajat.” Ja ne, jotka kerran lähetettiin vangitsemaan häntä mutta tulivatkin takaisin tyhjin käsin, sanoivat: ”Yksikään ihminen ei ikinä ole puhunut sillä tavoin kuin hän.” Jeesuksen sanoissa oli voimaa, joka nosti ihmisen uuteen toivoon, iloon ja elämään. Tuon saman voiman voimme löytää hänen opetuksestaan edelleen.

Jeesus ei kehuskellut yliopisto-opinnoillaan saati sisäpiirin suhteillaan tai hienolla sukupuullaan. Jeesus opetti sitä, mitä Pyhä Kaikkivaltias hänen käski opettaa. Ja me kastetut, kristityt, seurakunnan jäsenet olemme hänen opetuslapsiaan. Tämä on tärkeää tiedostaa ja muistaa: emme ole kenenkään ihmisen opetuslapsia. Olemme Jeesukseen Kristukseen kastettuja ja meidän kuuluu seurata vain häntä. Älä usko, jos joku väittää hänellä tai hänen pienellä piirillään olevan avaimet oikeaan opetuslapseuteen tai Raamatun tulkintaan. Katso tarkkaan, ketä erityisesti arvostat ja kuuntelet. Älä sido itseäsi tai uskoasi yhteenkään ihmiseen tai uskon opettajaan. Meillä on vain yksi Opettaja, yksi Mestari, yksi Vapahtaja, yksi Kristus.

Kirkko on paljon muutakin kuin vain rakennus. Kirkko on se yhteys, jota tässä seurakunnassa, luterilaisessa kirkossa, maailman kristittyjen kesken koemme. Tuon kirkon kirjo on moninainen. Kaikkivaltias puhuu meille Kristuksessa, jokaiselle sen johdatuksen ja lohdutuksen, jonka tarvitsemme.

Kun kuulut kirkkoon, tulet kirkkoon, paikan päälle tai virtuaalisesti, kun luet tai kuulet evankeliumia, kun elät yhteisessä rukouksessa seurakunnan kanssa – silloin olet Jeesuksen jalkojen juuressa, turvapaikassa, linnassa, jonka muurit eivät petä.

Olimmepa missä tahansa meillä on turvapaikka myös juuri alkaneen uuden vuoden jokaisena päivänä, sillä ” Kun on turva Jumalassa, turvassa on paremmassa kuin on tähti taivahalla, lintu emon siiven alla.”

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury